

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně:

AGRO BOSKOVŠTEJN, s. r. o., se sídlem Boskovštejn 6, zastoupená JUDr. Václavem Vlkem, advokátem se sídlem Sokolovská 22, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **AGRO Jevišovice, a. s.**, se sídlem Jevišovice 102, zastoupená Mgr. Veronikou Zavadilovou, advokátkou se sídlem Kramářova 3379, Přerov, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2018, čj. 3425/2018-MZE-12127, sp. zn. 17PZ2334/2018-12127, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 8. 2018, čj. 14 A 152/2018-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl její námitky proti 23 oznámením

Státního zemědělského intervenčního fondu o provedení aktualizace evidence půdy, která zároveň potvrdil.

[2] Městský soud v záhlaví označeným usnesením řízení o žalobě zastavil. Vyšel z toho, že žalobkyni podáním žaloby vznikla poplatková povinnost [§ 2 odst. 2 ve spojení s § 4 odst. 1 písm. a) a § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 296/2017 Sb. (dále jen „zákon o soudních poplatcích)]. Protože žalobkyně poplatkovou povinnost nesplnila s podáním žaloby, uložil jí městský soud usnesením ze dne 29. 6. 2018, čj. 14 A 152/2018-33, povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 3 000 Kč do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Zároveň ji poučil, že v případě nezaplacení poplatku v této lhůtě bude řízení zastaveno. Zástupci žalobkyně bylo toto usnesení doručeno 3. 7. 2018. Poplatkovou povinnost však žalobkyně nesplnila.

[3] Proti tomuto usnesení městského soudu brojí žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížností, a to z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s. Stěžovatelka soudní poplatek neuhradila včas nedopatřením, avšak zaplatila jej v dodatečné lhůtě, tedy splnila poplatkovou povinnost. Z toho důvodu by usnesení městského soudu mělo být zrušeno, neboť pominul důvod zastavení řízení. Nejvyšší správní soud v jiné věci rozsudkem ze dne 22. 1. 2014, čj. 10 Afs 236/2014-36, zrušil usnesení krajského soudu, kterým bylo řízení zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku. Pro stěžovatelku je navíc projednání dané věci zásadní, neboť v důsledku rozhodnutí přišla o možnost čerpat dotace, čímž došlo ke zhoršení její ekonomické situace a konkurenceschopnosti. Žalobu již nemůže opětovně podat z důvodu uplynutí lhůty a již by se tedy nemohla domáhat svých práv. Stěžovatelka ke kasační stížnosti přiložila výpis z účtu k prokázání úhrady soudního poplatku.

[4] Žalovaný nepovažuje kasační stížnost za důvodnou. Městský soud postupoval v souladu s právními předpisy. Stěžovatelka soudní poplatek nezaplatila ani v dodatečné lhůtě, ačkoliv tvrdí opak. Uhradila jej až 3. 9. 2018, přičemž kdy usnesení městského soudu bylo již v právní moci.

[5] Osoba zúčastněná na řízení navrhla zamítnutí kasační stížnosti. Postup městského soudu byl správný a zákonný, neboť od novelizace zákona o soudních poplatcích s účinností od 30. 9. 2017 soud zastaví řízení v případě nezaplacení soudního poplatku v uložené lhůtě a k jeho případnému uhrazení po této lhůtě nelze přihlížet. Stěžovatelka přitom poplatek prokazatelně uhradila až po uplynutí této lhůty. Její kasační námitka vychází z právní úpravy účinné do 29. 9. 2017, což dokládá i odkaz na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které bylo vydáno za jiného právního stavu.

[6] Po přezkoumání formálních náležitostí Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.).

[7] Po přezkoumání napadeného usnesení v rozsahu uplatněných kasačních důvodů (§ 109 odst. 4 s. ř. s.) dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[8] Ze spisu městského soudu v dané věci jasně plyne (ostatně není to mezi účastníky ani sporné), že stěžovatelka neuhradila soudní poplatek s podáním žaloby. Městský soud ji tedy správně vyzval k jeho zaplacení, a to ve lhůtě 15 dnů, která je v souladu s § 9 odst. 1

pokračování

zákona o poplatcích. Z přiložené doručenky vyplývá, že usnesení s výzvou (čj. 14 A 152/2018-33) bylo stěžovatelce doručeno prostřednictvím zástupce dne 3. 7. 2018, lhůta k zaplacení soudního poplatku tedy marně uplynula dne 18. 7. 2018. Stěžovatelka v této lhůtě nejen nesplnila uloženou povinnost, ale ani nepodala žádost o osvobození od soudních poplatků, ani nesdělila soudu okolnosti ve smyslu § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích.

[9] Podle § 9 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích soud zastaví řízení po marném uplynutí lhůty určené soudem k dodatečné úhradě soudního poplatku. Městský soud tedy postupoval správně, pokud řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku, neboť současně neexistovaly ani okolnosti pro jeho nezastavení uvedené v § 9 odst. 4 zákona o soudních poplatcích.

[10] Souhlasit přitom nelze ani s námitkou stěžovatelky, podle níž důvod pro zastavení řízení odpadl, jelikož poplatkovou povinnost splnila následně (ze spisu městského soudu skutečně plyne, že poplatek v požadované výši byl na účet soudu připsán dne 3. 9. 2018). Ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích s účinností od 30. 9. 2017 jednoznačně předpokládá, že „[k] zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“ Zohlednění pozdějšího zaplacení soudního poplatku stěžovatelkou by nicméně nebylo možné ani za předchozí právní úpravy, která připouštěla úhradu soudního poplatku i po uplynutí soudem určené lhůty (a případné zrušení již vydaného rozhodnutí o zastavení řízení), avšak pouze do nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. K tomu však v dané věci došlo již dnem 21. 8. 2018. Ke stěžovatelkou zmiňovanému a výše již označenému rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 Afs 236/2014 lze pak toliko poznamenat, že toto rozhodnutí se jednak týká nyní již neúčinné právní úpravy, a jednak se jeho závěry dopadají na jinou spornou otázku než v nyní projednávané věci (pravomoc krajského soudu rozhodovat o návrhu na zrušení usnesení o zastavení řízení).

[11] S ohledem na výše uvedené tedy lze uzavřít, že přes význam zásahu napadeného rozhodnutí žalovaného do práv stěžovatelky nepředstavuje zmeškání úhrady soudního poplatku „nedopatřením“, na které stěžovatelka poukazuje, situaci, v níž by Nejvyšší správní soud mohl zrušit rozhodnutí krajského soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Jak již bylo výše uvedeno, stěžovatelka uhradila poplatek až po uplynutí soudem určené lhůty, a to navíc v době, kdy již bylo usnesení o zastavení řízení v právní moci. Tímto okamžikem pak také podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích zanikla stěžovatelčina poplatková povinnost. Proto jí městský soud usnesením ze dne 8. 10. 2018, čj. 14 A 152/2018-51, soudní poplatek správně vrátil, neboť jej uhradil ten, kdo k tomu již nebyl povinen (§ 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[12] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[13] Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť ve věci nebyla úspěšná. Úspěšnému žalovanému žádné náklady v tomto řízení nevznikly, takže mu Nejvyšší správní soud náhradu nákladů nepřiznal. V souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. pak osoba zúčastněná nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení (Nejvyšší správní soud jí v řízení neuložil povinnost, ani neshledal žádné důvody zvláštního zřetele hodné, pro které by jí dané právo přiznal).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. února 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu